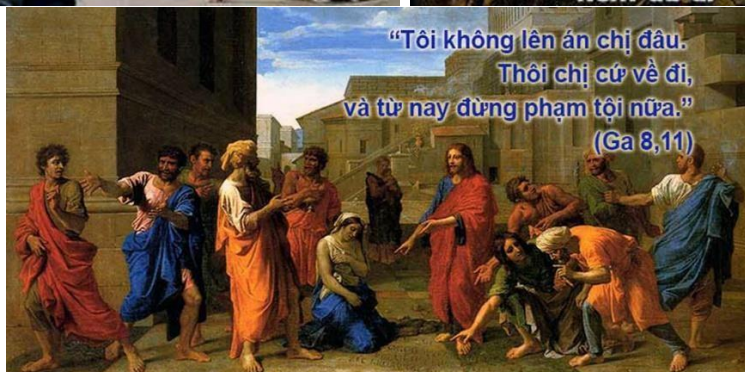
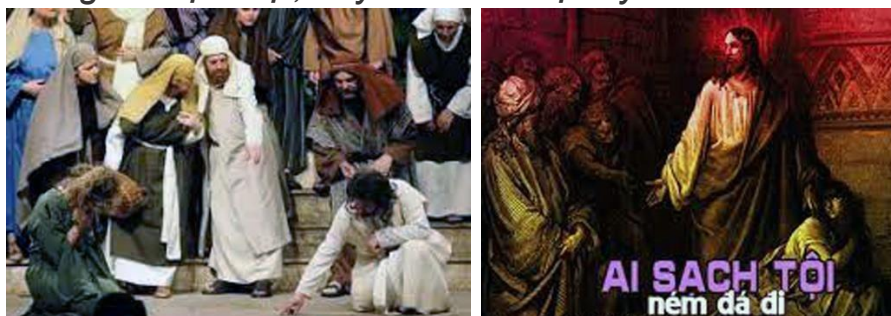

Chúa Nhật tuần 5 mùa chay năm C

“Ai trong các người sạch tội, hãy ném đá chị này trước đi”.

Khi ấy, Chúa Giêsu lên núi cây dầu. Và từ sáng sớm, Người lại vào trong đền thờ. Toàn dân đến cùng Người, nên Người ngồi xuống và bắt đầu giảng dạy. Lúc đó, luật sĩ và biệt phái dẫn đến Người một thiếu phụ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, và họ đặt nàng đứng trước mặt mọi người. Họ hỏi Chúa Giêsu: “Thưa Thầy, thiếu phụ này bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, mà theo luật Môsê, hạng phụ nữ này phải bị ném đá. Còn Thầy, Thầy dạy sao?” Họ nói thế có ý gài bẫy Người để có thể tố cáo Người. Nhưng Chúa Giêsu cúi xuống, bắt đầu lấy ngón tay viết trên đất. Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người đứng lên và bảo họ: “Ai trong các người sạch tội, hãy ném đá chị này trước đi”. Và Người ngồi xuống và lại viết trên đất. Nghe nói thế, họ rút lui từng người một, bắt đầu là những người nhiều tuổi nhất, và còn lại một mình Chúa Giêsu với người thiếu phụ vẫn đứng đó. Bấy giờ Chúa Giêsu đứng thẳng dậy và bảo nàng: “Hỡi thiếu phụ, những người cáo chị đi đâu cả rồi? Không ai kết án chị ư?” Nàng đáp: “Thưa Thầy, không có ai”. Chúa Giêsu bảo: “Ta cũng thế, Ta không kết tội chị. Vậy chị hãy đi, và từ nay đừng phạm tội nữa”. (Ga 8, 1-11) ***

Thường thì chúng ta “viện dẫn” một nửa (1/2) câu Đức Giêsu nói với người đàn bà cứ cho là “tội lỗi” : ... Chúa Giêsu nói: “Ta không kết tội chị...” để

biện minh cho động thái... dễ sống của chúng ta. Lẽ tất nhiên chúng ta “dễ” quên hay cố ý “quên” nửa câu thứ hai: “... và từ nay **đừng phạm tội nữa**”. Một câu ngắn ngủi trong Tin Mừng hôm nay chắc đã hơn một lần làm chúng ta ít nhiều lo âu, suy tưởng: “... Nghe nói thế, họ rút lui từng người một, **bắt đầu là những người nhiều tuổi nhất...**”

**Nghe nói thế, họ rút
lui từng người một,
bắt đầu là những
người nhiều tuổi
nhất, và còn lại một
mình Chúa Giêsu
với người thiếu phụ
vẫn đứng đó.**

But when they heard it, they went away, one by one, beginning with the eldest, and Jesus was left alone with the woman standing before him.

Ngày đầu tiên khi bị stroke, sau khi scan đầu, người ta đẩy tôi vào phòng ICU tối om, một bác sĩ lên tiếng như để “chúc an bình... ra đi” = Bad news for you: it’s licking in your head... rồi để tôi một mình trên giường trong ICU, như thể để tôi “yên tĩnh ... ra đi” = Bỗng như tôi “nghe” tiếng người đứng dưới chân giường, trong những câu xì xào, tôi còn nhớ: “... you’re so lucky!” Tôi mở mắt và nhìn thấy nhiều người lố nhố dưới chân giường, trong đó có Huỳnh Phong. Tôi tự nghĩ: “thì ra mình... **còn sống!**” Huỳnh Phong ghé tai vào một bác sĩ thì thào gì đó rồi nhìn tôi, trông rất buồn rồi vẫy tay như “chào... vĩnh biệt” và tất cả rời khỏi phòng ICU, để tôi tiếp tục... một mình.

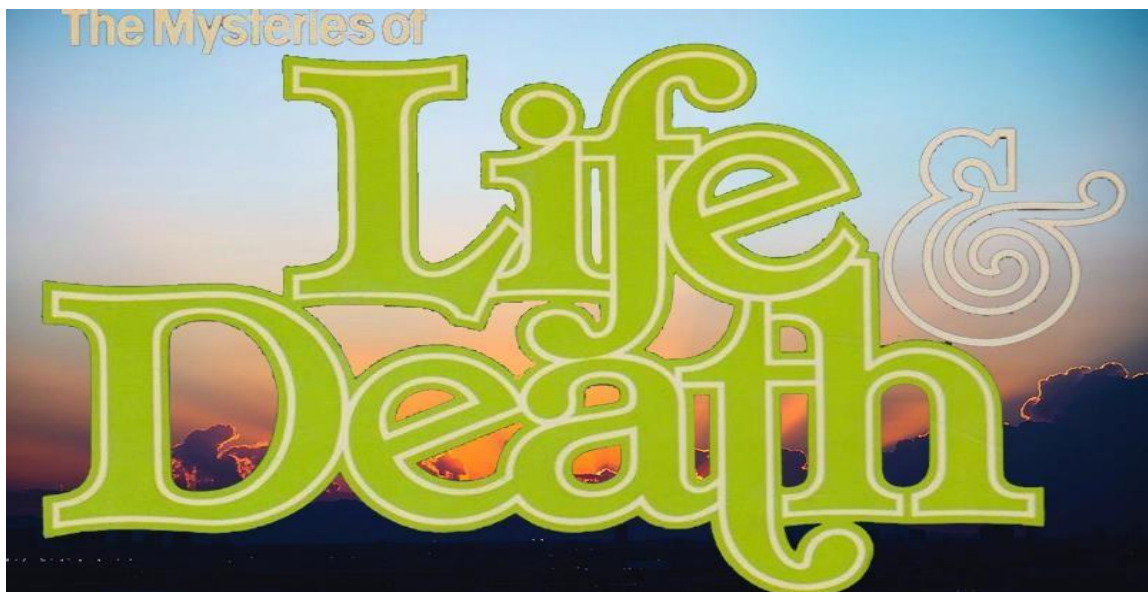
Bao nhiêu là ý tưởng trong cuộc đời như phôi bày trong trí óc, tôi bỗng nhớ câu: **“bắt đầu là những người nhiều tuổi nhất...”** – thì ra mình cũng trên 70, “nhiều tuổi” lắm rồi phải không? Tại sao Kinh Thánh để ý đến chi tiết : **“bắt đầu là những người nhiều tuổi nhất...”** phải chăng càng sống lâu càng phạm phải ... nhiều tội? càng làm điều gian ác ? càng làm bộ “không có cái xà trong mắt mình” để cứ “đòi lấy hạt bụi trong mắt người thân cận?”

Ôi! Thế mà... “so lucky” làm sao được? Vẫn biết “Đời là Bể khổ” mà cứ... ham sống! Tôi cảm nghiệm được rằng giữa **sự sống** và **sự chết** chỉ có một ranh giới thật mỏng manh, nhưng không dễ dàng từ bên này sang bên kia và ngược lại! “... Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được” (Lc. 16:26) Đến Đức Giêsu mà còn phải “đổ mồ hôi máu” trong vườn Cây Dầu! [(Mt 26,36-46; Mc 14,32-42; Lc 22,39-46). Thấy trước cuộc khổ nạn, Đức Giêsu cầu nguyện đến mức “Mồ hôi của Người như những giọt máu rơi xuống đất” (Lc 22,44).]

Thật là “mystery of life” mà cũng là “mystery of death”!

Xét cho cùng, có ai thoát được cái chết? Chỉ có hai (2) trường hợp quá đặc biệt:

1. "Enoch bước chân thành với Đức Chúa Trời," trong Sáng Thế Ký 5:22 và được lặp đi lặp lại trong Sáng thế ký 5:24 cho thấy lý do tại sao Ngài đặc biệt với Đấng Tạo Hóa của Ngài. Enoch có một sự phân biệt hiếm có trong câu chuyện Kinh Thánh: Ngài không chết. Thay vào đó, Thiên Chúa "đưa anh ta đi."
2. Tiên tri Eli: Đang khi họ tiếp tục đi và nói chuyện với nhau, thì một xe chiến mã bằng lửa kéo bằng các ngựa lửa chạy đến tách hai người ra, và Ê-li được cất lên trời trong một cơn gió trốt. (Sách các Vua 2)

Khi nhớ đến hai “người đặc biệt” này, tôi liên tưởng đến các phim ảnh lịch sử vua chúa trần gian trong hơn ngàn năm qua === ai cũng muốn “trường sinh bất tử”, nhưng làm sao được? === Ngay cả Đức Giêsu Kitô – Con Chí Ái Của Thiên Chúa Hằng Sống – mà cũng hoàn toàn cách trọn vẹn chia sẻ kiếp người tạo vật: Đau khổ, sẵn sàng chịu CHẾT để “làm giá chuộc muôn người”.

Trở lại câu chuyện “người đàn bà đáng thương” bị “loài người” CÙNG CHUNG MỘT SỐ KIẾP LÀM NGƯỜI đòi “phải ném đá” cho chết viện có “Lề Luật”...

Đức Ki-tô vui lòng “sống dưới thân phận làm người, y hết mọi/mỗi người == NGOẠI TRỪ TỘI LỖI”== Đoạn cuối của Tin Mừng hôm nay : Bảy giờ Chúa Giêsu đứng thẳng dậy và bảo nàng: “Hỡi thiếu phụ, những người cáo chị đi đâu cả rồi? Không ai kết án chị ư?” Nàng đáp: “Thưa Thầy, không có ai”. Chúa Giêsu bảo: “Ta cũng thế, Ta không kết tội chị. Vậy chị hãy đi, và từ nay đừng phạm tội nữa” là câu đáp đầy ý nghĩa và dứt khoát cho tư tưởng của những nhà lập pháp/hành pháp “viện dẫn ‘na noa xe na noa’ (la Loi c’est la Loi)” chỉ thấy cọng rác nhỏ trong mắt người khác mà KHÔNG BIẾT rằng trong cặp mắt của chính mình lại có cả cái xà to tướng đang che khuất TÌNH NGƯỜI giữa tạo vật với tạo vật, nói chi THẤY VÀ CẢM NHẬN lòng Thương Yêu/Nhân Ái của Đấng Tạo Hoá đối với loài người là tạo vật Người hằng yêu thương tha thứ và bao bọc chở che? == Càng làm “chính trị gia lâu năm” càng thấm hiểu – và PHẢI THẤM HIỂU – thế nào là “... Nghe nói thế, họ rút lui từng người một, **bắt đầu là những người nhiều tuổi nhất...**” – Mong thay!

Lạy Chúa Giêsu, Đấng Chấn Chiên nhân lành, là Đường – Sự Thật – Sự Sống Lại và là Sự Sống , xin cảm tạ Người đã hy sinh mạng sống để cứu chuộc loài người yếu hèn mà tự cao tự đại dám “... có ý gài bẫy Người để có thể tố cáo Người”. Xin ban ơn trợ giúp mỗi anh chị em chúng con đủ can đảm và tình người để nói với nhau, theo gương Người: (tôi) cũng thế, (tôi) không kết tội (anh/chị/em). Vậy (anh/chị/em) hãy đi...” (bình an và được Chúa cùng Mẹ Maria và các Thánh chúc lành và ban cho mỗi người được mọi sự an lành trong cuộc sống!) – Nhất là xin đừng để một ai trong anh chị em chúng con là người “ném đá” vào anh chị em khác. Amen!

CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! – LUÔN LUÔN!